

Niepokalane Serce Maryi

- Objawienia Matki Bożej w Fatimie o Jej Niekokalnym Sercu
- Litania do Niekokalnego Serca Maryi
- Akt poŹwięcenia się Niekokalnemu Sercu Maryi

Niepokalane Serce Maryi

- Objawienia Matki Bożej w Fatimie o Jej Niekokalanyu Sercu
- Litania do Niekokalaneu Serca Maryi
- Akt poświęcenia się Niekokalaneu Sercu Maryi

Militia Immaculatae
2020

Polish edition copyright © 2020 by
Fundacja **Militia Immaculatae**

Publikacja jest dostępna:

Militia Immaculatae

ul. Garncarska 34

04-886 Warszawa

www.militia-immaculatae.org

e-mail: info@militia-immaculatae.org

ISBN 978-83-66317-39-0

Printed I

All rights reserved

Wprowadzenie

Nabożeństwo do Serca Maryi jest naturalną konsekwencją nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Ta nierozdzielna miłość Pana Jezusa do Jego Najświętszej Matki prowadzi Go do dzielenia z Nią wszelkich skarbów, czci i chwały, na jakie zasługuje Jej osoba.

- Święty Łukasz Ewangelista pisał: „Lecz Maryja zachowywała te wszystkie słowa, rozważając w sercu swoim” (Łk 2, 19).

- Pod koniec XI wieku św. Bernard z Clairvaux wspomina w jednym z kazań (*De duodecim stellis*) o regularnym nabożeństwie do Serca Matki Bożej.

- Jan Tauler (†1361) wychwala Serce Maryi jako natchnienie mistyków.
- Święty Bernard ze Sieny (†1444) wnikliwie rozważał dziewicze Serce Matki Bożej.
- Święty Franciszek Salezy wymienia doskonałości tego Serca, wzór oddania i miłowania Boga, i dedykuje mu swoje dzieło *Theotimus*.
- Święty Jan Eudes (†1681) szerzy nabożeństwo do Serca Matki Bożej również wśród ludu.
- W dniu 13 czerwca 1917 roku Niepokalana mówi Łucji: „Pan Bóg życzy sobie zaprowadzić nabożeństwo do mojego Niepokalanego Serca”.
- W 1944 roku Pius XII ustanawia święto Niepokalanego Serca Maryi na 22 sierpnia, w oktawie wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Słowa Matki Bożej o Jej Niepokalanym Sercu

W dniu 13 czerwca 1917 roku Najświętsza Maryja Panna powiedziała:

- „Jezus chce posłużyć się tobą, aby ludzie mnie lepiej poznali i pokochali. Chce On ustanowić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Każdemu, kto je przyjmie, obiecuję zbawienie; te dusze będą miłe Bogu, jak kwiaty umieszczone przeze mnie dla ozdoby Jego tronu.”

- „Nie trać odwagi, nigdy cię nie opuszczę. Moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która zaprowadzi cię do Boga.”

Oto słowa siostry Łucji, wspominającej objawienie Najświętszej Maryi Panny z 13 czerwca 1917 roku:

„W tej chwili, gdy wypowiadała te ostatnie słowa, otworzyła swoje dłonie i przekazała nam powtórnie odbłask tego niezmiernego światła. W nim

widzieliśmy się jak gdyby pogrążeni w Bogu. Hiacynta i Franciszek wydawali się stać w tej części światła, które wznosiło się do nieba, a ja w tej, które się rozprzestrzeniało na ziemię. Przed prawą dłonią Matki Boskiej znajdowało się Serce, otoczone cierniami, które wydawały się je przebić. Zrozumieliśmy, że było to Niepokalane Serce Maryi, znieważane przez grzechy ludzkości, które pragnęło zadośćuczynienia.”

W dniu 13 lipca 1917 roku Najświętsza Maryja Panna powiedziała:

- „**Bóg chce rozpowszechnić na świecie nabożeństwa do mojego Niepokalanego Serca. Jeżeli się zrobi to, co wam powiem, wielu zostanie uratowanych przed piekłem i nastanie pokój na świecie. Wojna zbliża się ku końcowi, ale jeżeli ludzie nie przestaną obrażać Boga, to w czasie pontyfikatu Piusa XI rozpocznie się kolejna wojna, gorsza. Kiedy pewnej nocy ujrzycie nieznanie światło, wiedźcie, że jest to wielki znak od Boga, że zbliża się kara na świat za jego liczne zbrodnie. Będzie wojna, głód, prześladowanie Kościoła i Ojca Świętego.**”

- „**Aby temu zapobiec, przybędę, aby prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię świętą wynagradzającą w pierwsze soboty. Jeżeli moje życzenia zostaną spełnione, Rosja nawróci się i zapanuje pokój. Jeżeli nie, rozszerzy ona swe błędne nauki po świecie, wywołując wojny i prześladowanie Kościoła. Dobrzy będą męczeni. Ojciec Święty będzie miał wiele do cierpienia, a różne narody zostaną zniszczone.**”

- „**Na koniec moje Niepokalane Serce zatriumfuje. Ojciec Święty poświęci mi Rosję, która się nawróci, i przez pewien czas zapanuje pokój na świecie.**”

Objawienie Niepokalanego Serca Maryi

ks. Karol Stehlin

13 czerwca 1917 roku to wielki dzień w historii świata. Właśnie tego dnia Wszechmogący Bóg pozwolił Maryi wyjawić światu Jej największy sekret, Jej nieskończony dar, jaki otrzymała od Trójcy Przenajświętszej: **NIEPOKALANE SERCE**, Jej największy skarb i zarazem źródło Jej istoty! Wszystkie następne objawienia, koleje życia dzieci i wydarzenia odnoszące się do Fatimy są jedynie kontynuacją i konsekwencją tajemnicy, która została tego dnia objawiona.

W Fatimie Niepokalane Serce Najświętszej Maryi Panny zostało objawione światu. Co więcej, niebo przekazało wówczas wyjaśnienie

znaczenia, celu i konieczności uciekania się do Niepokalanego Serca przez całą ludzkość. Matka Boża sama tłumaczy, w jaki sposób powinniśmy odpowiedzieć na Jej wezwanie. Fatima pokazuje nam, kim Maryja naprawdę jest dla nas i jaka powinna być nasza reakcja na wyrażoną tam wolę Boga.

Tego dnia Matka Boża po raz pierwszy w historii ogłosiła wielki Boży plan dla świata, wyrażając dwie myśli słowami, które każdy apostoł Fatimy powinien znać na pamięć:

Pierwsze: „Pan Jezus chce się tobą posłużyć, aby ludzie mnie poznali i pokochali. Pragnie On ustanowić na świecie nabożeństwo do mojego Niepokalanego Serca. Każdemu, kto je przyjmie, obiecuję zbawienie; te dusze będą miłe Bogu jak kwiaty umieszczone przeze mnie dla ozdoby Jego tronu”.

Drugie: „Moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która zaprowadzi cię do Boga”.

Tego dnia Maryja po raz pierwszy w historii ukazała światu swoje Niepokalane Serce.

„Przed prawą dłonią Matki Bożej znajdowało się SERCE, otoczone cierniami, które wydawały się je przebijać. Zrozumieliśmy, że było to **NIEPOKALANE SERCE MARYI**, znieważane przez grzechy ludzkości, które pragnęło zadośćuczynienia”.

Można zatem podzielić to objawienie jakby na dwie części: najpierw Matka Boża mówi o swoim Niepokalanim Sercu, a następnie pokazuje Je dzieciom, a przez dzieci – całemu światu. Najpierw wyjaśnia moc Niepokalanego Serca i wielkie skutki, jakie można przez nie osiągnąć, jeśli tylko ludzie zechcą wypełnić jego życzenia; później pozwala dzieciom Je

zobaczyć. Matka Boża otwiera nam swoje Serce, abyśmy mogli wkroczyć do tej niewysłowionej świątyni Ducha Świętego.

Obie części tego objawienia odmieniły całkowicie życie dzieci; podobny zamiar Maryja żywi wobec każdego z nas. Poprzez kontakt naszego serca z Jej Niepokalanym Sercem zostaniemy oczyszczeni, otrzymamy skarby z tego Serca i zanurzymy się w tej jedynej rzeczywistości, dla

której warto żyć – w nieskończonej miłości Boga, który jest obecny w tym Sercu i z tego Serca się wylewa.

Warto zatem słowo po słowie rozważyć to objawienie, w którym Bóg wyjawia nam swoje najgłębsze tajemnice.

Nabożeństwo na świecie

Matka Boża powiedziała, że Bóg pragnie ustanowić na świecie nabożeństwo do Jej Niepokalanego Serca, a przez to sama wskazała istotę objawień w Fatimie. Do tej pory jeszcze nigdy nie pojawiła się, aby od całego świata wymagać specjalnego nabożeństwa. Teraz oznajmiła swe pragnienie, aby Jej Niepokalane Serce było znane i kochane wszędzie i przez wszystkich ludzi. Wiemy, że większość ludzi nie zna i nie kocha Niepokalanej, musimy zatem zrozumieć Jej prośbę jako wezwanie apostoelskie do rozszerzania na cały świat obecności Jej gorejącego miłością Serca. Przesłanie Fatimy nie powinno być rozumiane jedynie jako zachęta do prywatnego nabożeństwa, korzystnego dla naszego własnego życia duchowego, ale jako przesłanie prawdziwie uniwersalne, dotyczące całego świata.

Oto echo rozkazu, jaki dał nam Zbawiciel: „Idąc na cały świat, opowiadajcie ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16, 15). Jezus Chrystus pragnął, aby Jego Kościół był katolicki, czyli powszechny, uniwersalny, aby jego celem było nawrócenie i uświęcenie wszystkich ludzi. Matka Boża pragnie objawić swoje Serce wszystkim narodom, aby mogły odnaleźć w Niej „**drogę, która prowadzi do Boga**”.

Niezwykłe obietnice dotyczące przyszłości i wieczności

Uniwersalność i doniosłość objawienia Niepokalanego Serca Marysi są związane z obietnicami, które ludzi nawet tak leniwych jak my zachęcają do oddania się temu nabożeństwu. Obietnice te dotyczą przede

wszystkim naszej wieczności, ale także codziennego życia tu na ziemi. **„Każdemu, kto je przyjmie, obiecuję zbawienie; te dusze będą mile Bogu jak kwiaty umieszczone przez Mnie dla ozdoby Jego tronu”.**

Obietnica wiecznego zbawienia może być dana jedynie przez Boga – a jednak Matka Boża wyraźnie mówi: **„Ja obiecuję!”**. Wyraża się w podobny sposób jak w Lourdes, gdzie powiedziała: „Jestem Niepokalanym Poczęciem” oraz w Fatimie w dniu 13 maja: „**Jestem z nieba**”. W dniu 13 czerwca Niepokalana mówi: **„Ja obiecuję zbawienie”**. Możemy zauważyć, że tajemnica Niepokalanego Serca jest tajemnicą samego Boga: ONA jest tak pełna Boga i Jego łaski, że cokolwiek mówi i robi, Bóg potwierdza i przez Nią wprowadza w życie. Tak więc, gdy Matka Boża mówi: **„obiecuję zbawienie”**, Jej słowa są echem obecnego w Niej Boga, który obiecuje nam największą ze wszystkich łask.

Przedmiot obietnicy jest następnie określony przy pomocy trzech terminów, które się nawzajem dopełniają:

1. „Zbawienie” jest powodem, dla którego Bóg przyszedł na świat; zbawienie jest najważniejszą sprawą w życiu każdego człowieka. Stoi przed nami wybór: niebo albo piekło, wieczne szczęście albo

wieczne potępienie. Wartość tej obietnicy jest nieskończona, ponieważ cały świat podlega grzechowi, a w konsekwencji każdemu grozi niebezpieczeństwo utraty duszy na wieki. Nasza Matka wie dobrze, że w czasach ostatecznych Jej dzieciom będzie bardzo trudno się zbawić, dlatego sama przychodzi i „**obietuje zbawienie**”. Aby zrozumieć słowa Niepokalanej, człowiek musi zagłębić się w tajemnicę Boga. Należy uświadomić sobie to ostateczne i trwające na zawsze zwycięstwo nad szatanem, złem i piekłem oraz wieczny triumf Bożej miłości, światła, radości, miłosierdzia, pełni łask oraz dobroci w naszych duszach.

2. Następnie Niepokalana daje nam poznać, że nasze dusze są „**drogie Bogu**”. Gdy kontemplujemy zbawienie, mamy przed sobą skutki, jakie ono przyniesie: ostateczne oczyszczenie z wszystkich grzechów i wieczną nagrodę w niebie. Trzeba jednak rozważyć jeszcze jedną kwestię: triumf Boga w naszej duszy porusza Jego Serce, które zwraca się w stronę naszej małości, przez co stajemy się „drodzy Bogu”. Co jest tak „drogie Bogu”, że porusza Go do obdarzenia naszych dusz swoimi darami? Chodzi o nasze nabożeństwo i wierną miłość do Niepokalanego Serca Maryi. Pan Jezus raduje się, gdy Jego Matka jest honorowana i gdy dusze są Jej posłuszne. Możemy tu dostrzec kolejną wskazówkę, przydatną do zrozumienia związku pomiędzy Trójcą Przenajświętszą a Niepokalaną. Skoro nabożeństwo do Niepokalanej jest tak miłe Bogu, że porusza Jego Serce do obdarzenia największymi łaskami nawet największych grzeszników, jak miła Bogu musi być sama Maryja?

3. Niepokalana nawiązuje do przykładu kwiatów: kwiaty w domu przynoszą światło, piękno i radość. Zadaniem kwiatów jest ozdabianie i podkreślanie wartości tego, co otaczają. Gdy rozważamy tę tajemnicę, natychmiast zaczynamy myśleć o kwiatkach na ołtarzu, które znajdują

się w pobliżu tabernakulum i miejsca największej ofiary. Kwiaty mają ten przywilej, że nieomal dotykają Ciała i Krwi naszego Pana i wyrażają najwyższe cnoty oraz miłość stworzeń do Boga, który jest ich Zbawicielem.

Pismo Święte oraz ojcowie i doktorzy Kościoła używają analogii i metafor do opisania szczęścia nieba oraz wiecznego pokoju i radości świętych („uczta”, „wesele”, „związek męża i żony”...), chcąc wyrazić to, czego nie sposób wyrazić ludzkim językiem. Co zatem oznacza metafora użyta przez Maryję, że dusze oddane Jej Niepokalanemu Sercu będą jak „kwiaty ozdabiające tron Boga”?

Nasza wiara uczy nas, że w niebie będą stopnie, a im bardziej święci zbliżą się do tronu Boga, tym większy będą mieć udział w Jego nieskończonej świętości i tym więcej zazną Jego nieskończonej miłości.

Matka Boża jest zawsze przedstawiana jako ta, która w niebie znajduje się najbliżej Trójcy Świętej, a po Niej następują wielcy święci (św. Jan Chrzciciel, św. Józef, św. Michał Archanioł). To oznacza, że nabożeństwo do Niepokalanego Serca nie tylko zapewni nam zbawienie i sprawi, że będziemy się podobać Bogu, ale że jest nam również obiecana wielka świętość, a nasze serca staną się niczym kwiaty przed Bogiem, stale kwitnące w Jego dającej życie obecności. To nabożeństwo jeszcze bardziej zbliży nas do Boga i sprawi, że będziemy mieć pełniejszy dostęp do Jego majestatycznego tronu.

Później Najświętsza Maryja Panna dodała jeszcze kolejne obietnice i doprecyzowała te, które dała wcześniej, szczególnie dotyczy to łaski świętej śmierci i jej obecności w chwili osobistego sądu duszy. Jak bardzo to nabożeństwo musi być drogą do Boga, skoro jest z nim związanych tak wiele obietnic, których Bóg prawie nigdy nie dał w ciągu całej historii ludzkości?

Obietnice na teraz

Obietnice, o których wspomniano wyżej, są z pewnością najważniejsze, biorąc pod uwagę „godzinę naszej śmierci” oraz wieczność: „Albowiem co za pożytek ma człowiek, jeśliby zyskał wszystkie świat, a samego

siebie stracił, i sam na sobie szkodę poniósł?” (Łk 9, 26). Jednak drugim najważniejszym momentem naszego życia jest chwila obecna, gdyż tylko ona jest w naszych rękach. Tylko w chwili obecnej mogę sprawić Bogu radość albo popełnić grzech. To właśnie teraz jesteśmy w środku wojny, teraz jesteśmy atakowani przez diabła, teraz pielgrzymujemy ku wieczności. Matka Boża wie dobrze, że nasze życie jest naznaczone wielkim i długim cierpieniem, jednak daje nam tę najbardziej niezwykłą obietnicę: **„Nie trać odwagi. Nigdy cię nie opuszczę. Moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która cię zaprowadzi do Boga”**.

„Nigdy cię nie opuszczę” – musimy rozważyć te słowa. Oto biedny grzesznik, który jest zbyt słaby, aby wydostać się z bagna grzechów, a Maryja mówi do niego: „Ja cię nigdy nie opuszczę; dopóki będziesz żyć, będę stała przy tobie i podam ci moje niepokalane dłonie oraz będę cię błagać, abyś ty dał mi swoje”. Oto kolejny biedny grzesznik, który próbuje walczyć ze swoimi wadami, ale prawie za każdym razem przegrywa i popada w grzech. „Ja cię nigdy nie opuszczę; nigdy się nie poddawaj! Za każdym razem, gdy upadniesz, natychmiast daj mi swoją dłoń i powstań znowu. Nigdy nie przestawaj wciąż zaczynać od nowa!”. Oto oddana dusza, która zdaje się nie robić żadnego postępu w życiu duchowym, która

wciąż przechodzi przez próby, uciski, ciemne noce, pokusy i zniechęcenia – „Ja cię nigdy nie opuszczę, w moim Niepokalanym Sercu zachowam wszystkie twoje cierpienia, a w każdym doświadczeniu moje Serce będzie cię obdarzać specjalnymi łaskami”.

W życiu duchowym można wyróżnić dwa zasadnicze aspekty: negatywny, związany ze stosunkiem człowieka do zła, pokus, grzechu, ataków diabła itd. oraz pozytywny, związany z postępem duchowym i zbliżaniem się do Boga. Pierwszy aspekt jest związany z walką, wyrzeczeniami i niebezpieczeństwami, natomiast drugi – z praktyką cnót, sprawianiem przyjemności Bogu i pomaganiem bliźniemu. W obu tych aspektach czyha na nas wiele trudności.

W **pierwszym aspekcie** musimy zmierzyć się sam na sam z wieloma zagrożeniami. Biorąc rzecz po ludzku, jesteśmy straceni: cały otaczający nas świat pragnie naszej kapitulacji, podczas gdy nasze dusze są opatrowane przez lenistwo, słabość, strach i zepsucie. Jednak w chwili, gdy wróg naciera, aby nas ostatecznie pokonać, pojawia się wielka obietnica: **„Moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką”**. Matka Boża użyła portugalskiego słowa *refúgio*, co na język polski można przetłumaczyć jako ‘ucieczka, schronienie, przytułek’. Małe chaty umieszczone na górskich szlakach są również nazywane *refúgio*, ponieważ w czasie nawałnic są one jedynym bezpiecznym miejscem schronienia.

Refúgio oznacza też ‘azyl, ukryte miejsce’, w którym żołnierze podczas wojny mogą czuć się bezpieczni i w którym wróg nie może ich znaleźć. W samym środku duchowej wojny takim schronieniem jest dla nas właśnie Niepokalane Serce Maryi. „Gdy jesteś zmęczony walką, gdy jesteś śmiertelnie ranny, w chwilach zniechęcenia i słabości, gdy lękasz się ciemności, gdy czujesz pokusę do grzechu – przyjdź do mojego Serca i znajdź w nim schronienie oraz nabierz sił. Oto jedyne miejsce, w którym nikt cię nie skrzywdzi!”.

Natomiast w **drugim aspekcie** naszego życia duchowego, polegającego na zbliżaniu się do Boga, istnieje wielkie niebezpieczeństwo utraty właściwego kierunku. Wahamy się, jaką drogę obrać, popełniamy błędne decyzje w ważnych kwestiach. Trwonimy duchowe siły, kręcąc się w kółko gdzieś obok właściwej drogi albo budując zamki z piasku. Wówczas niespodziewanie słyszymy: „**Moje Niepo-**

kalane Serce będzie drogą, która cię doprowadzi do Boga! Ze mną nie pójdziesz w złym kierunku! Ze mną nie będziesz trudził się na marne, a wszystkie twoje wysiłki zostaną ci wynagrodzone. Moje Serce oświecili ci drogę tak, że nigdy nie zbłądzisz. Im bardziej jesteś w moim Sercu, tym łatwiej i szybciej odnajdziesz Boga – nie tylko na końcu długiej drogi życia, ale już tu i teraz, ponieważ moje imię brzmi «*Dominus tecum* – Pan z Tobą», a moje Niepokalane Serce jest świątynią Ducha Świętego”.

Wizja – zrealizowana obietnica

Do tego momentu Matka Boża mówiła o tajemnicy swojego Niepokalanego Serca; teraz idzie o krok dalej: „W tej chwili, gdy wypowiadała te ostatnie słowa, otworzyła swoje dłonie i przekazała nam powtórnie odbłask tego niezmiernego światła. W nim widzieliśmy się jak gdyby

pogrążeni w Bogu. [...] Przed prawą dłonią Matki Boskiej znajdowało się SERCE”. Boskie światło jest nam przekazywane przez Niepokalane Serce Maryi. Tajemnicze, nieskończone światło, w którym w pewien sposób były skąpane dzieci, wyraża istotę Boga, będącego ŚWIATŁOŚCIĄ. Punktem kulminacyjnym wizji jest Boże światło, a źródłem, z którego wytryska, i kanałem dla niego jest jej serce.

Wiemy, że symbol serca oznacza siedzibę wszystkiego, co w nas cenne, ale przede wszystkim naszej miłości. Otwieramy nasze serca tylko wobec bliskich przyjaciół i tylko do najbardziej ukochanych osób mówimy: „Jesteś w moim sercu! Moje serce bije dla ciebie! Daję ci moje serce itp.”. Matka Boża pokazuje nam w wizji swoje Serce, pozwalając nam zajrzeć w głąb tajemnic Jej istnienia. Ponadto zaprasza nas do swego Serca, które staje się naszym schronieniem oraz drogą życiową. Konsekwentnie traktuje nas jako swoich najukochańszych, wartych otrzymania tak ogromnej miłości. Jeśli choć trochę zastanowimy się nad tym, kim jesteśmy – okropnymi, nic nie wartymi grzesznikami – to nie możemy przestać nadziwić się, że otrzymujemy taką opiekę.

Wielkość, subtelność i znaczenie JEJ SERCA ujawnione nam, biednym dzieciom Ewy, tak oto Bóg wyjaśnił s. Łucji: „Z ogromną tęsknotą pragnę rozprzestrzenia się kultu i czci do Niepokalanego Serca Maryi, gdyż to Serce jest magnesem, które przyciąga dusze do mnie; to płonące ognisko, które wysyła na świat promienie mego światła i miłości, a w końcu jest niewyczerpanym źródłem, z którego wytryskają na świat źródła żywej wody mego miłosierdzia” (z listu s. Łucji do biskupa Gurzy z 27 maja 1943 r., zob.: A. M. Martin SI, *Fatima e o coração de Maria*, São Paulo 1984, ss. 61-62).

Możliwe, że to najgłębsze i najważniejsze słowa spośród wszystkich, jakie zostały kiedykolwiek wypowiedziane o Matce Bożej, i powinniśmy je często rozważać.

Po pierwsze, wielkie pragnienie samego Pana Jezusa, który chce ujawnić całemu światu, kim Ona naprawdę jest, aż do kresu możliwości poznania, aż do największej głębi Jej intymności. Słowa te wyrażają niewyobrażalną miłość Boga do nas; Boga, który nie stawia żadnych granic, by ratować nas, biednych grzeszników. Jeśli takie jest właśnie pragnienie Chrystusa, jak możemy być tak leniwi i obojętni? Jak możemy nie przejmować się faktem, że tak wielu ludzi nie ma pojęcia o tajemnicy Serca Niepokalanej?

Nasz Zbawiciel daje ważną i precyzyjną wskazówkę: chce zarówno „kultu”, jak i „nabożeństwa”. „Nabożeństwo” oznacza osobistą relację z Maryją, można by rzec, że w pewien sposób jest to nasze serce w Jej Sercu. To postawa kochającego dziecka, zawsze gotowego oddać całą uwagę tak bardzo kochającej go matce. „Kult” to publiczna manifestacja i uznanie dzieła Boga, wyrażana w publicznych ceremoniach.

Następnie Pan Jezus używa trzech obrazów, by dokładnie wyjaśnić rolę Niepokalanej Serca Maryi:

- 1° magnes przyciągający dusze do Niego,
- 2° ogień, z którego cały świat otrzymuje JEGO ŚWIATŁO I MIŁOŚĆ,
- 3° niewysychające źródło Jego nieskończonego miłosierdzia. Oznacza to, że gdy kontemplujemy Serce Maryi, zawsze będziemy się do Niego zbliżać, będziemy przeniknięci Jego światłem, by lepiej Go poznawać i by

przez Jego Miłość kochać Go i w Nim kochać inne stworzenia. Będziemy też zawsze pić ze źródła Jego Miłosierdzia napój, który przemieni nas, biednych grzeszników, w dzieci Boże.

Cierpiące Niepokalane Serce

Wielkie znaczenie ma również sposób, w jaki Niepokalane Serce Najświętszej Maryi Panny objawiło się dzieciom: nie jest to widok Serca Maryi, jaki znamy z obrazów pojawiających się od XVIII wieku, ukazujących Jej Serce otoczone koroną róż oraz z mieczem symbolizującym Jej siedem boleści. W Fatimie Serce Maryi jest „otoczone cierniami, które je przebijają”. W podobny sposób Pan Jezus objawił swoje Najświętsze Serce. Oznacza to, że ta sama korona cierniowa, która przekłuwała świętą głowę Pana Jezusa i Jego Najświętsze Serce z powodu „zniewag, świętokradztwa i zaniedbań tak wielu dusz”, przekłuwała również Serce Niepokalanej i ogromnie Je raniła. Jak pisze Łucja: „Zrozumieliśmy, że było to Niepokalane Serce Maryi, znieważane przez grzechy ludzkości, które pragnęło zadośćuczynienia”.

Te słowa pozwalają nam zrozumieć najważniejszą przyczynę, dla której Maryja chciała objawić nam swoje Serce: aby poruszyła nas Jej wielka miłość oraz cierpienie znoszone dla nas, niewiernych grzeszników. Najświętsza Maryja Panna szuka zadośćuczynienia, ponieważ chce zmienić nasze serca z kamienia w serca pełne kochającego współczucia. Jeśli dziecko kocha matkę i widzi, jak ta cierpi, chce ją pocieszyć, pragnie wynagrodzić krzywdy, jakie zostały jej wyrządzone przez nie samo oraz przez innych.

Podsumowanie

Kolejne objawienia w Fatimie są jedynie doprecyzowaniem i ukonkretnieniem tej wielkiej tajemnicy oraz wartości Jej Niepokalanego Serca. W dniu 13 lipca Matka Boża objawiła wielki sekret, aby pokazać swoją rolę w Kościele wojującym, szczególnie w ostatniej bitwie, jaką apokaliptyczna Niewiasta stoczy ze smokiem i jego dwoma bestiami. Od 13 sierpnia do 13 września Matka Boża znów odwoływała się do próśb Jej Serca. W dniu 13 października sprawiła wielki cud jako dowód potwierdzający wyjątkową wartość Jej Serca. W 1925 roku w Pontevedra Matka Boża wyjaśniła Łucji, z czego składa się nabożeństwo do Jej Niepokalanego Serca. Następnie w 1929 roku w Tuy Matka Boża poprosiła o poświęcenie Rosji Jej Niepokalanemu Sercu.

Słowa wieńczące całą tajemnicę fatimską, są największą pociechą, jaka kiedykolwiek została podarowana rodzajowi ludzkiemu:

„Na koniec moje Niepokalane Serce zatriumfuje”.

Litania do

Niepokalanego Serca Maryi

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Synu, Odkupicielu świata, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Duchu Święty, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Święta Trójco, Jedyny Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Serce Maryi Niepokalane, módl się za nami.

Najukochańsze Serce Córki Ojca Niebieskiego, módl się za nami.

Najuwielbieńsze Serce Matki Syna Bożego,

Wybrane Serce Oblubienicy Ducha Świętego,

Serce Maryi, stolico mądrości,

Serce Maryi, zwierciadło sprawiedliwości,

Serce Maryi, zbiorze wszelkiej świętości,

Serce Maryi, Arko przymierza,

Serce Maryi, Bramo niebieska,

Wślawione Serce Maryi,

Możne Serce Maryi,

Łaskawe Serce Maryi,

Wierne Serce Maryi,

Chwalebne Serce Maryi,

módl się za nami.

Miłościwe Serce Maryi,
Potulne Serce Maryi,
Pokorne Serce Maryi,
Cierpliwe Serce Maryi,
Serce Maryi, dla nas zasmucone
Serce Maryi, dla nas pełne boleści,
Serce Maryi, dla nas przeszyte,
Serce Maryi, Ucieczko grzesznych,
Serce Maryi, Pocieszycielko utrapionych,
Serce Maryi, wzmocnienie wiernych,
Serce Maryi, silna pomocy w pokusach,
Serce Maryi, nadziejo konających
Serce Maryi, podpora Twych czcicieli,
Serce Maryi, wsparcie w naszych smutkach,
Serce Maryi, zwierciadło miłości Boskiego Serca,
Serce Maryi, majestatem i chwałą w niebie ukoronowane,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *przepuść nam, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *wysłuchaj nas, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *zmiłuj się nad nami.*
Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.
Ojczy nasz..., Zdrowaś Maryjo...

V. Dozwól nam chwalić Ciebie, o Panno święta,

R. Daj nam moc przeciwko nieprzyjaciółom Twoim.

Módlmy się. Boże, któryś święte i Niepokalane Serce Maryi tymi samymi uczuciami miłosierdzia dla nas nappełnił, którymi serce Jezusa Chrystusa, Twego i Jej Syna, zawsze przepelnione było, udziel nam wszystkim, którzy to chwalebne Serce uwielbiają, aby przez zasługi tegoż otrzymali doskonałą zgodność swych uczuć i skłonności z Najświętszym Sercem Jezusa Chrystusa aż do swej śmierci. Amen.

papież Pius XII

Akt poświęcenia się **Niepokalanemu Sercu** **Najświętszej Maryi Panny**

Królowo Różańca świętego, Wspomożenie wiernych, Ucieczko rodzaju ludzkiego, Pogromicielko we wszystkich walkach o sprawę Bożą, kornie upadamy przed Twoim Tronem, pewni, że uprosimy miłosierdzie, otrzymamy łaski, oraz potrzebną pomoc i obronę w nieszczęściach obecnych, nie dla naszych zasług, na które nie liczymy, ale dla niezmiernej dobroci Twego macierzyńskiego Serca.

Tobie, Twemu Niepokalanemu Sercu, oddajemy się i poświęcamy w tej tragicznej godzinie dziejów ludzkich, nie tylko w łączności z Kościołem świętym, mistycznym Ciałem Twojego Jezusa, które cierpi i krwawi w tyłu swych członkach i tyle znosi prześladowań, ale także z całym światem rozdartym zacieklą niezgodą, trawionym pożarem nienawiści, ofiarą własnej nieprawości.

Niech Cię wzruszy tyle spustoszeń materialnych i moralnych, tyle bólu, tyle ucisku ojców i matek, małżonków, braci i niewinnych dzieci, tyle życia ściętego w kwiecie wieku, tyle ciał rozszarpanych w okrutnej rzezi, tyle serc umęczonych i konających, tyle dusz w niebezpieczeństwie wiecznego zatracenia.

O Matko Miłosierdzia, wyproś nam u Boga pokój, szczególnie te łaski, które mogą w jednej chwili nawrócić serca ludzkie, te łaski, które przygotowują, jedną i utrwalają pokój.

Królowo Pokoju, módl się za nami; daj światu pogrążonemu w wojnie pokój, do którego wzdychają narody, pokój oparty na prawdzie, sprawiedliwości i miłości Chrystusowej. Usuń szczek oręża, daj pokój duszom, aby w uspokojeniu i ładzie rozszerzało się Królestwo Boże.

Otocz swą opieką niewiernych i tych wszystkich, co pozostają jeszcze w cieniu śmierci, ześlij im pokój i spraw, aby i dla nich weszło Słońce Prawdy, by mogli razem z nami powtarzać jednemu Zbawicielowi świata: „Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli” (Łk 2, 14).

Daj pokój ludom, oderwanym przez błędy i niezgodę, zwłaszcza tym, które żywią do Ciebie szczególniejsze nabożeństwo i u których nie było domu, gdzie by nie znajdował się na zaszczytnym miejscu Twój czcigodny obraz, i przyprowadź je do jednej owczarni Chrystusowej pod jednym i prawdziwym Pasterzem.

Wyjednaj pokój i całkowitą wolność świętemu Kościołowi Bożemu, powstrzymaj straszliwy zalew nowego pogaństwa, rozpal wśród wiernych umiłowanie czystości, praktykę życia chrześcijańskiego i gorliwość apostołską, aby ludy służące Bogu rosły w zasługę i liczbę.

Wreszcie, jak Kościół i cały rodzaj ludzki został poświęcony Sercu Twojemu Jezusa, aby to Serce, w którym pokładano wszelką nadzieję, było dla nich znakiem i zadatkiem zwycięstwa i zbawienia, tak i my poświęcamy się na zawsze Tobie i Twemu Niepokalanemu Sercu, o Matko nasza i Królowo świata, aby miłość Twoja i opieka przyśpieszyła triumf Królestwa Bożego, aby wszystkie narody, pojednane ze sobą i z Bogiem, wysławiały Ciebie, Błogosławioną i śpiewały wraz z Tobą od krańca do krańca ziemi wieczne Magnificat chwały, hymn miłości i wdzięczności Sercu Jezusowemu, w którym jedynie mogą znaleźć Prawdę, Życie i Pokój. Amen.

Akt osobistego poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi

O Maryjo, w Twoim Niepokalanym Sercu każde stworzenie ma swoje miejsce, a Niebo i ziemia podziwiają Twoje cnoty i sycą się ich wonią.

I ja z podziwem i czcią wchodzę dzisiaj, i to już na zawsze, do rajskiego Ogrodu Twego Niepokalanego Serca, gdyż sama mnie do tego zachęcasz w tych najbardziej niebezpiecznych dla świata chwilach.

Jestem cały Twój, dzisiaj i do końca moich dni, i przez całą wieczność. Możesz obchodzić się ze mną, jak ze wszystkimi kwiatami Twego Ogrodu: zabrać mnie stąd, choćby i dziś, i przesadzić w inne miejsce, podlewać wodą pociech lub dotknąć suszą oschłości i trudu, otoczyć pięknymi kwiatami ludzi bliskich i przyjaznych lub cierniami niechętnych i wrogich. Możesz dać mi obfitość pokarmu lub jałową glebę głodu, braków i niepowodzeń, a nawet odciąć mnie od korzenia życia i zdrowia, bo wiem, że w Twoich rękach będzie mi najlepiej. Chcę podobać się we wszystkim tylko Tobie, o Różo Duchowna, Różo Męki i Chwały, Najpiękniejszy Kwiecie Nieba i ziemi.

Czyż ze mną, co tylko chcesz. Od tej chwili uznaję, że wszystko, co mnie spotka, będzie z Twojej ręki, o Maryjo. Będę Ci za wszystko dziękować, choćby nieraz bolało i choćbym nie rozumiał, dlaczego to mnie spotyka. Nawet po śmierci chcę na wieki być w Raju Twojego Niepokalanego Serca i tylko w Nim wielbić Boga, a nie w jakiś inny sposób.

Weź mnie takim jakim dzisiaj jestem, i uczynź mnie takim, jakim chcesz mnie mieć, ku chwale Boga, teraz i przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Spis treści

Wprowadzenie	3
Słowa Matki Bożej o Jej Niepokalanym Sercu	5
Objawienie Niepokalanego Serca Maryi	7
Nabożeństwo na świecie	10
Niezwyczajne obietnice dotyczące przyszłości i wieczności	10
Obietnice na teraz	14
Wizja – zrealizowana obietnica.	17
Cierpiące Niepokalane Serce	20
Podsumowanie	21
Litania do Niepokalanego Serca Maryi	22
Akt poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.	24
Akt osobistego poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi	26

www.militia-immaculatae.org

Fundacja *Militia Immaculatae* kontynuuje ideał św. Maksymiliana. Wydaje i rozpowszechnia książki, broszury, czasopisma, foldery o Niepokalanej.

Pragniemy ze wszystkich sił pracować zgodnie z wytycznymi św. Maksymiliana, by rozpowszechnić cześć Niepokalanej, by Ona była znana i kochana.

Jeśli pragną Państwo włączyć się w nasz apostołat,
proszę napisać na adres:

info@militia-immaculatae.org

Mogą Państwo wspomóc działalność Fundacji, dokonując wpłat na nasze konto. Prosimy adresować je następująco:

Fundacja Militia Immaculatae

ul. Garncarska 34
04-886 Warszawa

Numery kont bankowych:

Bank BNP Paribas S.A.

Adres banku: ul. Kasprzaka 10/16, 01-211 Warszawa, Polska

Konto złotówkowe: **91 1750 0012 0000 0000 4104 4985**

Przelewy walutowe:

Konto GBP: **PL 16 1750 0012 0000 0000 4121 0362**
kod SWIFT: PPABPLPK

Konto EUR: **PL 46 1750 0012 0000 0000 4104 5019**
kod SWIFT: PPABPLPK

Konto USD: **PL 24 1750 0012 0000 0000 4104 5027**
kod SWIFT: PPABPLPK

Konto CHF: **PL 77 1750 0012 0000 0000 4104 5043**
kod SWIFT: PPABPLPK

Militia Immaculatae
www.militia-immaculatae.org

ISBN 978-83-66317-39-0

9 788366 317390